Posudek oponenta na diplomovou práci Pavly Tiché *Politický režim KLDR 1970-1994. Klasifikace podle Linzovy typologie nedemokratických režimů*

Severní Korea je v českých médiích vnímána zkrátka a dobře jako kolosální bizarnost; analytických prací je v českém kontextu pomálu. I proto je velkou zásluhou kolegyně Tiché, že se pokusila o politologickou reflexi severokorejského režimu.

Autorka nejprve prezentuje Linzovu typologii nedemokratických režimů, se zřetelem k těm režimům, které jsou pro její práci relevantní – tedy totalitním, posttotalitním a sultanistickým. V následujících dvou kapitolách sleduje na takřka stejné ploše období, které je vlastním předmětem práce (1970-1994) a období předcházející (1945-1969). Jakkoli může rozdíl pouhých pěti stran v těchto dvou kapitolách překvapit, dává smysl: právě důkladnou deskripcí předcházející situace, „budovatelské“ fáze severokorejského režimu si autorka připravuje půdu pro analýzu období, které ji zajímá nejvíce.

Ve své zevrubné deskripci autorka vychází ze značného množství odborné literatury k tématu. To jí umožňuje jistý odstup od analyzovaného materiálu a často velmi pronikavé popisy.

Mnohem slabší je nicméně autorka v práci s teorií. Jakkoli klíčovou část své teoretické kapitoly nazývá „Podrobná analýza Linzovy typologie“, o jisté míře podrobnosti mluvit lze, o analýze však ne, jde spíš o prezentaci základních Linzových tezí, aniž by je autorka analyticky promýšlela nebo např. konfrontovala s jinými autory. Problematické je i to, jakým způsobem autorka následně překlápí do své analýzy. Tu sice strukturuje podle kritérií, která Linz sleduje (analyzuje stranu a povahu jejích kádrů, proměny ideologie, postavení elit i sultanistické rodiny), ale už bez přílišného dialogu s teoretickými koncepty, se soustředěním výlučně na severokorejskou empirii. Namísto silné analýzy se dočkáme pouze třístránkového závěru, kde ovšem autorka diskutuje pozoruhodné závěry – jakkoli severokorejský režim získal řadu charakteristik režimu sultanistického (jak se projevuje zejména na podobě následnictví), nepřestal mít některé klíčové charakteristiky režimu totalitního – zejména ideologický a mobilizační charakter.

Nedostatečné provázání teoretické a empirické části práce se projevuje i v její struktuře, zejména na konci třetí části, kde autorka poněkud překvapivě přechází od svých výzkumných otázek k odlišnému tématu – proč se KLDR ekonomicky netransformovala podobně jako Čína. Jakkoli zajímavá tato otázka může být, lze se pozastavit nad tím, že poněkud vystupuje ze struktury práce a rozbíjí ji tím.

Z jazykového hlediska je práce, navzdory některým chybám uspokojivá.

Posuzovaná diplomová práce představuje svědectví hlubokého zájmu o zkoumané téma. Autorka pracuje s relativně rozsáhlým spektrem odborné literatury, což dává jejímu textu informační bohatost. Přes všechny uvedené problémy autorka splňuje nároky kladené na tento typ prací. Navrhuji proto práci k obhajobě se známkou *velmi dobrá*.

V Praze
15. září 2011

Ondřej Slačálek